

Els bastoners de Gelida

Tot i que la tradició bastonera de Gelida és centenària, tres noms són els que identifiquen especialment el ball de bastons a la nostra vila: l'Agrupació de Bastoners, o Colla Vella (1940-1947), la Colla Nova (1947-1953) i els Nous Bastoners (1953 - actualitat).

Els "Tiquerets", que és com ens coneixen a Gelida, vàrem debutar de ben joves amb els bastoners. L'Andreu ho va fer el 1940 i jo el 1942. La implicació i les ganes varen ser tantes que el 1947 fundàvem la Colla Nova (a la qual vàrem incorporar la música d'acordió), la qual esdevingué des d'aleshores un singular referent del patrimoni folklòric i històric de Gelida. La sort ens va acompanyar ja a les primeres actuacions: el 16 de juliol de 1950 assolíem a Albinyana el primer premi del concurs regional, que repetiríem a Balsareny el 27 d'abril de 1952.

L'any 1953 té lloc la segona fita cabdal en la història bastonera gelidenc: els dos germans fundem la colla dels Nous Bastoners, amb la qual vàrem aconseguir que el ball de bastons de Gelida fos reconegut per folkloristes de renom com Aureli Capmany. Tant era així que el 1954, a Sant Sebastià, se'ns va atorgar el segon premi en el Concurso Internacional de Coros y Danzas, tot competint amb agrupacions dansaires d'Andalusia, Aragó, Extremadura, País Basc, Cantàbria, Galícia i d'altres de l'estranger, com Escòcia, País de Gal·les, França, Bèlgica, Portugal, Polònia o Filipines.

El 1955 vàrem fer la primera sortida fora d'Espanya, concretament a Barbotan-Les Thermes (França); el 1956 vàrem anar a Banyuls de la Marenda (Catalunya

Nord) i a Montecarlo, tot actuant davant les càmeres de la televisió monegasca.

Passats aquests primers anys, s'inicia una època, aproximadament fins als 70, de consolidació, en la qual els germans Comajuncosas ens dediquem a perfeccionar i enfortir el grup i els balls, i els bastoners continuen gaudint de la confiança del públic. La segona època comença l'any 1981, quan, després d'anys d'estudis, decidim afegir nous components al ball i donar més espectacle. Mostra d'això és l'estrena del ball d'espases, en el qual els bastons són substituïts per espases metàl·liques i en el qual també és canvia de vestuari i s'amplia la part musical, tradicionalment a càrrec d'un flabiol, ja que s'hi afegeixen dos tambors i, en ocasions, dos flabiols més.

També en aquest any 1981, per la Festa Major, es llueix la nova vestimenta del grup musical: camisa blanca amb màniga llarga, llaç vermell al coll, pantalons, mitjons i sabatilles blanques i faixa vermella.

Un altre aspecte que cal remarcar és la creació de colles infantils, fet inusual fins aleshores. D'aquesta manera, la colla gran es nodreix d'aquestes colles infantils, en les quals el ball s'emmotlla a les aptituds dels infants.

A partir del 1983 encetem una nova activitat: el festival d'estiu, el qual s'ha mantingut regularment cada any. El 1986 vàrem assolir el sisè lloc en la competició de dansa del Festival Internacional de Música de Cantonigròs. A la mateixa localitat, el 1991, fórem cinquens amb la presentació del ball d'espases.

A l'agost del 1993 vàrem tenir la satisfacció d'inaugurar la Festa

Andreu Comajuncosas, de flabiolaire, i Joan Comajuncosas, de bastoner, respectivament

Major protagonitzant el pregó, convidats per l'alcalde Joan Rosselló. Com no podia ser d'altra manera, vàrem començar amb un toc de flabiol i els tres cops de peu al terra.

A principis del 1995 vàrem "exportar" els nostres coneixements a la població veïna de Sant Llorenç d'Hortons, ja que un grup de sardanistes d'aquesta localitat ens varen venir a veure amb la intenció que forméssim un grup de bastoners. La resposta va ser ràpida: no ens podíem negar a aquesta oportunitat d'escampar la tradició bastonera i ben aviat ens posàrem a la feina. Per la Festa Major del mateix any el grup hortonenc feia el debut. A poc d'aquesta data, s'hi varen apuntar

fins a 28 bastoners infantils, que vàrem repartir en tres grups. Tot i l'embranchida dels primers moments, les activitats dels grups de Sant Llorenç van acabar al cap de quatre anys quan gairebé de cop van plegar els components que quedaven. No cal dir que això va ser un cop dur i difícil de pair per a nosaltres dos, però les coses s'han d'acceptar com vénen.

L'11 de maig del 2003 es van commemorar els cinquanta anys d'existència de la colla bastonera amb un festival de dansa i una exposició anomenada "50 anys de garrotades", plena de documentació gràfica i escrita, trofeus i vestuari. Malauradament, els actes van quedar enfosquits per la desaparició del Joan.

Finalment, amb data 19 de març del 2004, em va arribar l'hora de "penjar" els bastons, tot deixant enrere 64 anys d'activitat bastonera i nomenant un nou cap de colla, un jove Tiqueret, el David Coma-

juncosas Raventós. Malauradament, al cap de pocs dies, tal com havien insinuat en saber que jo em jubilava, es varen retirar deu membres i el grup va perdre una bona part de l'empenta que duia fins aleshores.

En aquests anys de flabiolaire he tingut el goig d'ensenyar vuit flabiolaires i catorze timbalers, i juntament amb en Joan hem ensenyat a picar més de cent bastoners.

Tot i que actualment les actuacions dels Nous Bastoners han minvat molt, no perden cap oportunitat de lluir els seus balls en les cercaviles de les festes gelidenques.

A més d'un record per al germà desaparegut, aquest escrit també vol significar el desig que mai no s'extingeixi el so dels bastons a Gelida. ☺

Assemblea de Joves de Gelida

Un any més, continuem al costat dels i les joves de Gelida

Enguany, estem seguint més o menys la tònica del primer any, organitzant-nos assembleàriament i prenent les decisions de forma concensuada per oferir actes de tota mena destinats majoritàriament al jovent gelidenc.

Per començar, cal esmentar que seguim mostrant-nos activament a través de xerrades i debats oberts a tots i a totes aportant una visió crítica o simplement divulgativa dels problemes o successos que d'alguna manera ens afecten (com les xerrades de Salvem el Penedès, el no a la Constitució Europea o sobre Palestina). Cal recordar també el debat que vam organitzar sobre habitatge jove i noves

infraestructures, comptant amb un bon nivell de ponents així com de públic. Un acte que, amb la presència del l'alcalde Francesc Rosell i Bascompte, va servir per conèixer de prop la voluntat d'aquest Ajuntament entorn d'aquesta problemàtica, com també per posar entre les cordes els seus plantejaments, provocant així que el debat fos al més obert i enriquidor possible. Dins l'àmbit festiu, cal destacar la "ja típica" Festa Jove que celebrem al pati del CIC, emmarcada en els actes festius de la Festa Major de Gelida, i d'altres festes i sopars organitzats, comptant tant amb l'assistència de grups de música alternatius (Ragganaiser Sound System,

Lonko Piyan, Capitán Pez...) com també de Dj's locals o de poblacions veïnes. Tot això envoltats del variat jovent gelidenc, que sovint acaba superant amb escreix les nostres previsions, segurament gràcies al fet que mirem d'oferir un servei de bar que destaquï pels preus populars i per les begudes típiques de la nostra terra (l'aigua de València o la pomada), que sempre tenen una molt bona acceptació.

Cal recalcar també que durant la nostra existència hem dut a terme accions com les dues recollides de brossa. Primer a l'entorn del castell i, animats pels bons resultats tant de participació com de quantitat de brossa recollida (al voltant de 267,7 kg!), vam organitzar-ne una altra a l'entorn de la font Freda o de can Voltà, també amb resultats satisfactoris, omplint de nou el camió de la brigada municipal de quilos de deixalles de la muntanya. O accions com els mercats d'intercanvi, que ja en són tres i sempre han funcionat correctament i amb una assistència creixent de personal. Des de l'Assemblea, com a entitat oberta, englobem tota aquesta varietat d'activitats que des de fa dos anys estem oferint a la població, amb l'objectiu bàsic de motivar els i les joves a enfortir el contacte entre nosaltres i poder avançar junts i juntes cap a una Assemblea de Joves de Gelida que sigui més propera i que tingui més força per continuar endavant amb els projectes actuals i donant també la benvinguda a les noves idees i inquietuds.

Confiam en la voluntarietat, l'esperit crític i les ganes de fer coses de tots els joves i les joves perquè de mica en mica puguem anar suplint les petites mancances que el nostre municipi té envers el jovent del poble en els diversos àmbits de la nostra quotidianitat.

Foto de grup presa el dia de la recollida de brossa a l'entorn de la font Freda

Donem les gràcies a totes aquelles persones i entitats que ens han ajudat i que ens estan ajudant a desenvolupar els nostres projectes, en especial a la tècnica de Jovenutut i al regidor de Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Gelida, per totes les facilitats proporcionades.

I, per últim, cal mencionar que, ara que confiem en un nou Espai Jove a l'edifici del CIC per fer-hi noves activitats, esperem la participació de tots vosaltres per així treure'n molt més profit. De totes maneres, el lloc habitual de reunió de l'assemblea continua sent una petita sala de la qual, com a entitat, disposem al primer pis de l'edifici del CIC. Anima't i vine a col·laborar amb nosaltres

cada dijous a dos quarts de vuit del vespre a la sala on ens reunim. Posa't en contacte amb l'assemblea a través del CIC o utilitzant el correu electrònic assemblea@gelida.org.

Si vols saber alguna cosa més del col·lectiu i estar al dia de la nostra activitat com a entitat, pots visitar la nostra pàgina web www.assemblea.tk.

Des de l'Assemblea de Joves de Gelida us desitgem que gaudiu amb orgull, humilitat i consciència de la Festa Major de Gelida. Que d'alguna manera ens acompanyeu de forma activa, crítica i constructiva, i que ens ajudeu a treballar amb tenacitat perquè els joves i les joves continuem estant al capdavant de la vida social del nostre poble i del nostre país. ☺

Carme Coma *Visita del Taller-Escola de Ceràmica a Miravet*

Miravet ens ha captivat a tots

Des dels seus inicis, el Taller-Escola de Ceràmica ha volgut compaginar l'aprenentatge de les tècniques elementals de la ceràmica al servei de la creativitat amb altres activitats complementàries, fora de l'horari habitual, que permeten a l'alumne conèixer amb més detall la tècnica artística que està practicant, les seves arrels històriques i la seva implantació territorial. Tot això s'ha fet compatible en benefici d'una formació artística més integral i més oberta per als infants i adults que assisteixen, generalment amb un interès molt especial, a les classes del taller.

Aquest curs, per als alumnes del Taller-Escola de Ceràmica, vaig programar una visita a la vila de Miravet.

Miravet és un dels centres de terrissa més importants de Catalunya, on actualment hi ha vuit tallers en actiu però on, a més, conflueixen un conjunt d'elements

de gran qualitat i singularitat com són, entre d'altres, el centre històric d'origen àrab, el castell templer, el pas de barca de l'Ebre, el raval dels Canterers i un paisatge especialment evocador, així com el fet d'haver estat l'escenari d'importants episodis de la història de Catalunya.

Així doncs, el dia 1 d'abril vam sortir de Gelida 115 gelidencs de totes les edats, alumnes del Taller-Escola i familiars que els van voler acompanyar, il·lusionats per conèixer els canterers de Miravet, la seva terrissa i l'especial entorn on es produeix.

Vam arribar a Miravet creuant l'Ebre pel pas de barca, que està situat entre Ginestar i Rasquera.

Des de temps immemorials, els passos de barca han servit per transportar d'un costat a l'altre de l'Ebre persones, animals, vehicles i estris de tota mena.

El pas de barca de Miravet és l'únic

que queda en tot l'Ebre que encara continua funcionant tot servint-se del corrent del riu com a única font d'energia, com s'havia fet en el passat.

La barca està formada per dos llaguts grans col·locats de forma paral·lela i separats, a sobre dels quals hi ha una plataforma de fusta sobre la qual vam pujar per travessar l'Ebre.

Per als més petits va ser tota una aventura i per als grans un plaer apropar-nos a Miravet amb aquella embarcació entranyable, subjecta a un cable que va d'un costat a l'altre de riu, el funcionament de la qual depèn de l'habilitat del barquer, ofici de característiques molt peculiars.

Vam esmorzar a la plaça de l'Arenal amb la presència de l'Ebre ben a prop, tot observant l'imponent castell de Miravet, sota del qual s'aplega el nucli antic que s'anomena Cap de la Vila.

El raval dels Canterers va ser l'objectiu principal de la visita.

Els terrissers de Miravet s'agrupen en un barri que queda fora del nucli principal del poble, que s'anomena raval dels Canterers. Pren aquest nom perquè a Miravet, i a tota la Ribera de l'Ebre, els terrissers sempre s'han anomenat canterers. Això no vol dir que només facin cànirs, perquè també fan altres peces com gerres, pitxells, pitances, cossis, etc., sinó que el cànir és l'atuell més comú de la seva producció artesana.

Una de les característiques dels canterers de Miravet és que no produeixen estris que es puguin posar al foc, com olles o cassoles, a causa del tipus de fang que fan servir, que no ho permet.

Després de formar quatre grups vam iniciar les visites als tallers de Josep Jornet, dels germans Ventura, de Josep Papaseit i d'Emilio Treig. Tots ens esperaven i tenien

preparada una peça de la seva producció tradicional, que cada alumne es va poder endur i després decorar al taller de Gelida.

El taller de Josep Jornet que vam visitar té una tradició familiar de prop de dos segles.

Josep Jornet és un personatge singular, apassionat amb l'ofici de canterer tot i que un accident –provocat per una bomba que no va esclatar durant la batalla de l'Ebre, però que ho va fer anys més tard quan ell era un nen i estava jugant– el va deixar sense els dos dits polzes. Ell ens va explicar, amb tot tipus de detall, la seva producció, que actualment és de peces grans, especialment gerres, ara destinades a jardineria, les quals cou en un forn de llenya, el més gran de tipus "morú" que hi ha a Miravet, i en el qual vam poder entrar.

El seu fill ens va fer una acurada i brillant lliçó de torn, elaborant peces grans de difícil factura, que van apassionar tant els alumnes com els familiars que els acompanyaven.

Del taller dels Jornet ens vam endur, per decorar el taller de Gelida, una de les peces petites que fan: la pitança, que és un plat tradicional de Miravet que s'utilitzava per menjar.

Vam visitar, també, l'obrador dels germans Ventura, que es coneix també amb el nom de Ca la Mollona. El Joan i el Xavier continuen la tradició familiar i són la cinquena generació de la casa, però el seu pare, encara actiu, els transmet els coneixements d'aquest ofici ancestral.

Al taller dels Ventura, el Joan es va asseure al torn i ens va fer una demostració de la seva habilitat en la confecció de peces tradicionals, algunes modelades superposant llenques allargades i cilíndriques de fang, que a Miravet anomenen "marrells" i nosaltres, al taller de Gelida, "xurros".

Després ens van ensenyar el forn "morú" que encara conserven i que actualment ja no fan servir, i al magatzem vam poder admirar els seus magnífics cànirs de carbassa, alguns atuellers tradicionals com els ribells, els pitxells de moixó, o les gàrgoles i les seves peces úniques amb cua de gall dindi de gran alçada, treballades amb tècnica similar a la dels "botijos de filigrana" d'Alba de Tormes.

Del taller dels germans Ventura, els alumnes es van endur un petit cànir de carro, peça tradicional que, abans d'acabar el curs, van decorar a Gelida.

Un dels quatre tallers que també vam visitar va ser el de Josep Papaseit, un jove canterer que conserva la tradició dels seus avantpassats a Ca Pere o Ca Papaseit.

D'aquest taller, en va sortir el pitxell de moixó de grans dimensions que hi ha a la cornisa del museu d'Argentona, que el Taller-Escola de Gelida vam visitar fa uns anys.

En Josep Papaseit, tot i que va aprendre l'ofici del seu pare, a qui vam conèixer en la visita i que encara està actiu, va complementar la seva formació a l'Escola d'Arts i Oficis de Tarragona.

En la visita, vam admirar la seva finesa en tornejar, tant les peces tradicionals com les de factura més moderna, i, per si això fos poc, ens va impartir una lliçó magistral de les formes i característiques dels atuells tradicionals de la terrissa miravetana, que amb un acurat toc didàctic va arribar tant als més petits com als més grans.

Del taller d'en Papaseit vam prendre, per decorar a Gelida, un saboneret, una peça petita de la família de les gerres que s'utilitzava per portar el sabó quan les dones anaven a rentar al riu o als rentadors públics.

Finalment, vam visitar el canterer Emilio Treig, el qual coneix Gelida a través de la relació comercial i d'amistat amb el gelidenc Lluís Roca.

L'Emilio va aprendre l'ofici del seu pare. Quan ell es jubili, l'obrador possiblement no tindrà continuïtat familiar perquè la seva filla no segueix l'ofici.

Ell és un dels pocs canterers de Miravet que encara es prepara el fang i que fa servir un torn de peu. Tot això ens ho va explicar amb una senzillesa i una simpatia entranyable.

La seva activitat està en gran part dedicada a la producció de gerres que elabora superposant "marrells".

En la visita, ens va tornejar diferents peces tradicionals de Miravet tot utilitzant el seu vell torn de peu, que la majoria d'alumnes i d'acompanyants no havien vist mai funcionar.

A tots els visitants allò que més ens va captivar va ser la seva lliçó referida a l'elaboració del pitxell de moixó. Prèviament, l'Emilio havia preparat el broc ocult de la peça per poder, durant la visita, acabar-la. El pitxell de moixó és un característic cànter de sis galets d'origen àrab que s'omple per sota, i que té el moixó que assenyala amb el bec el galet que raja.

Del taller de l'Emilio Treig ens vam endur cap a Gelida un petit pitxell de moixó, el qual després els alumnes van decorar amb resultats agradablement sorprenents.

Els objectius principals de la visita a Miravet els havíem aconseguit. En gran mesura, ens ho va facilitar la bonhomia i l'entrega dels canterers, però també la il·lusió i la inquietud de conèixer que van tenir tots els alumnes i els familiars que ens van acompanyar.

Després de dinar, des de la plaça de l'Arenal, vam iniciar una visita ràpida al

poble antic de Miravet o cap de la vila, que és un conjunt històric estructurat a l'entorn de l'església vella, a l'emplaçament on antigament s'aixecava la mesquita.

A l'inici de la visita, vam baixar a l'última drassana medieval de l'Ebre, vam observar Ca Costa i l'Antic Molí i ens vam aturar al molí de vernís terrissaire, on la galena, mineral que es portava de les mines de plom de Bellmunt del Priorat, es molia per treure'n el sulfur de plom, base del vidriat terrissaire.

Vam entrar pel portal del Moixo, costa amunt, fins a la placeta al davant del que va ser la seu de l'aljama morisca, l'antic Ajuntament i l'abadia, tot contemplant en passar les restes d'algunes cases caigudes durant els bombardejos de la batalla de l'Ebre.

Des del mirador de la Sanaqueta vam contemplar l'església vella i l'esplèndida vista panoràmica del

riu i el meandre de Tamarigar, reserva ornitològica de l'Ebre.

Vam acabar el passeig pel cap de la vila, enfilant el carrer de les Ferreries fins a l'inici del camí empedrat i costerut anomenat costa de Riago, per retornar després a la plaça de l'Arenal, d'on havíem sortit.

Miravet ens havia captivat a

tots: als petits aprenents de ceramista del taller, als alumnes més grans, als pares i als familiars que ens van acompanyar. A mi, novament, em va tornar a enamorar.

Des de l'1 d'abril del 2006, Miravet estarà present en la petita història del Taller-Escola de Ceràmica de Gelida. ☺

Club Esportiu Gelida

L'any del 65è aniversari del bàsquet

La temporada 2005/2006 ja s'ha acabat.

Ha estat una temporada intensa. Crèiem en començar-la que els 65 anys del bàsquet a Gelida mereixien la pena. Mereixia la pena aprofitar la que s'anomena "edat de la jubilació", amb tot el que això suposa de renovació d'objectius a la vida, per tal que també fos per al Club un element de renovació per donar-hi un renovat impuls.

ACTIVITATS SOCIALS

EXPOSICIÓ. L'estiu passat, del 16 de juliol al 7 d'agost, es va fer una exposició documental i gràfica

dels 65 anys del bàsquet a Gelida. Va ser inaugurada per l'alcalde juntament amb el regidor d'Esports i la Junta del Club. L'interès que va despertar va ser important, com ho demostra la gran quantitat de gent que va anar a veure-la.

BUTLLETINS. S'ha seguit publicant cada dos mesos el butlletí informatiu, donant informació puntual de tot allò que feia referència a la marxa del Club. S'han editat els números 6, 7, 8, 9 i 10. El butlletí es fa arribar als socis i als inscrits a l'Escola de Bàsquet se'n deixen uns quants exemplars en diversos establiments.

CARNETS DE SOCIS. A partir del

gener s'ha tornat a posar en vigor el carnet de socis. Feia uns quants anys que aquest tema estava per resoldre. Cada carnet té el seu número corresponent, que serà validat cada temporada en atendre's la corresponent quota.

ELS SORTEJOS. Des de l'entrada en vigor del carnet de socis s'ha implantat un sistema de sortejos. Aquest sorteig es fa durant els partits del sènior A. Entren en sorteig els números de tots els carnets. Des del gener fins a fi de temporada els números de carnet premiats han estat: 132, 156, 166, 15, 62, 27, 97, 81 i 74.

LLIBRE DELS 65 ANYS. La re-

Winterthur Barcelona. Campió del Campionat de Catalunya Infantil

collida de dades i de documentació feta amb motiu de l'exposició dels 65 anys ha estat el que ha permès activar la idea de fer un llibre commemoratiu. Amb l'ampliació de la recerca de dades i amb l'aportació de comentaris i vivències de diferents persones s'ha pogut confeccionar un llibre que no pretén pas ser exhaustiu, però que, de ben segur, dóna a conèixer moments i situacions relacionats amb el món del bàsquet probablement poc coneguts. Va ser presentat per Sant Jordi en l'edició que el Club ha fet per als socis. Aviat sortirà l'edició popular dins la col·lecció RAIMA que edita la Regidoria de Cultura.

EL CLUB HA ESTAT NOTÍCIA. A part de Ràdio Gelida i GTV, el Club ha estat notícia de dues planes a tot color a la revista Bàsquet que edita la Federació Catalana. Diverses vegades a *La Fura* i *El 3 de Vuit*, una d'elles ocupant un plana i mitja, a Canal 33, a *l'Sport* i al *Mundo deportivo*.

ACTIVITATS ESPORTIVES

ESCOLA D'ESTIU'65. Per tercer any consecutiu es va organitzar l'Escola d'estiu, que va aplegar més de 50 nens i nenes. La consolidació de l'Escola d'estiu permet acostar la pràctica de l'esport a tots els nens i nenes amb un sentit lúdic

i de diversió. Va culminar amb la celebració de l'activitat Bàsquet al carrer.

BÀSQUET AL CARRER. Amb aquest sentit de divulgació esportiva i dins del mes d'agost es va fer la competició de bàsquet al carrer en diversos punts de la població.

STAGE A ANDORRA. De preparació de la temporada per als jugadors dels equips sèniors. Tingué lloc els dies 25, 26, 27 i 28 d'agost.

CURSET DE PRIMERS AUXILIS, per a entrenadors. Tingué lloc el dissabte 3 de setembre a les instal·lacions del Parc de Bombers. Va ser impartit pel Sr. Benavides, membre del Cos de Bombers de Gelida.

CODI ÈTIC. Hem estat pioners en la implantació del codi ètic, que hem posat en vigor aquesta temporada. Els nostres equips han aconseguit una fita important: ser dels menys sancionats en les seves categories. No fa gaires anys el Gelida tenia fama de ser un dels equips que acumulava més multes per sancions.

La voluntat de guanyar i l'esforç per aconseguir-ho no han de ser mai excusa ni motiu de protestes ni de comportaments violents ni han d'estar renyits amb l'esportivitat.

NOVES EQUIPACIONS. Els jugadors de tots els equips han estrenat equipacions.

S'ha fet una important renovació, amb un nou disseny que manté els colors verd i blancs tradicionals amb un concepte renovat i més modern.

EQUIPS i JUGADORS. Hem tingut federats els equips de Sènior A masculí, Sènior B masculí, Sènior femení, Júnior, Cadet, Preinfantil femení, Mini masculí A i Mini masculí B amb més d'un centenar de jugadors.

ESCOLA DE BÀSQUET. En aquesta 3ª temporada de funcionament de l'Escola hem tingut tres equips en competició i l'Escola Bàsica, amb 4 entrenadors, 3 ajudants i uns 80 nens i nenes.

EQUIP TÈCNIC. Entre els equips federats i l'Escola hem tingut un total d'11 entrenadors i 5 ajudants.

FINAL CAMPIONAT DE CATALUNYA INFANTIL. Per primera vegada en la història de la nostra comarca, la Federació Catalana de Bàsquet concedeix a un Club del Penedès, en aquest cas el CE GELIDA, d'organitzar la celebració de la Final del Campionat de Catalunya Infantil.

Joventut de Badalona. Sotscampió del Campionat de Catalunya Infantil

Va ser al nostre pavelló els dies 26, 27 i 28 de maig. Han participat en la lligueta final els 4 equips més potents guanyadors de les seves corresponents fases classificatòries: el Whintertur Barcelona, el Joventut de Badalona, el Sant Josep de Badalona i l'Hospitalet.

Va quedar campió de Catalunya el Winterthur Barcelona i sotscampió el Joventut de Badalona.

Els partits del darrer dia i l'acte de lliurament de premis van ser

presidits pel president de la Federació Catalana acompanyat d'un membre del seu Consell, l'alcalde de Gelida acompanyat del seu regidor d'Esports, la Junta del CE Gelida acompanyada pel president del Casal Gelidenc i un representant de cadascun dels clubs participants.

El Club va fer entrega d'un record de l'esdeveniment als representants de cada club, al president de la Federació i a l'alcalde de Gelida. ☺

Pau Xuriguera i Solà *President de l'Agrupació Coral Intimitat - UCG*

Agrupació Coral Intimitat

Apunt de celebrar la nostra Festa Major, una vegada més, apareix aquest magnífic recull de les activitats, esdeveniments i vivències de Gelida. Any rere any, aquest programa de la Festa Major de Gelida no només és el resum d'activitats d'aquesta festa, sinó que es converteix en el resum diari de tota la vida de Gelida del darrer any.

L'Agrupació Coral Intimitat, que forma part del cos associatiu d'aquesta població, amb una antiguitat de 109 anys, ha estat present en les següents activitats:

Any 2005

14 juliol. La Coral, amb l'Ajuntament de Gelida i la Federació de Cors de Clavé, van organitzar un concert a la plaça de la Vila amb

la Coral basca de Llodio Santa Lucía, i la Coral d'Homes de La Federació, dins les activitats de la Primera Trobada Internacional de Cors d'Homes de la Federació de Cors de Clavé.

10 de setembre. Els cantaires de l'AC Intimitat que participen en la Coral del Baix Llobregat i l'Anoia van realitzar un concert a Masquefa, amb motiu de la Diada de la Gent Gran.

L'Agrupació Coral Intimitat i l'Orquestra La Triomfal a la plaça de la Vila

11 de setembre. Participació en l'ofrena floral davant el monument a Rafael Casanovas a Barcelona, juntament amb moltes altres corals de la Federació de Cors de Clavé.

25 de setembre. Concert a la plaça del Rei (Barcelona) de la Coral del Baix Llobregat i l'Anoia, amb els seus participants de la Intimitat, la Coral d'Homes del Barcelonès-Maresme i la coral Lo Pom de Flors (Sant Just Desvern), amb motiu de les Festes de la Mercè.

1 de novembre. Participació en els actes d'homenatge davant la tomba de Josep Anselm Clavé al cementiri del Poble Nou (Barcelona), amb presència de la seva besnéta, membres de la Federació de Cors de Clavé i altres corals.

27 de novembre. Dins del cicle de Concerts de Santa Cecília, organitzats pel Moviment Coral Català, els cantaires de l'AC Intimitat que participen en la Coral del Baix Llobregat i l'Anoia van cantar a la plaça dels Màrtirs, davant l'entrada del Claustre de la Catedral, al barri gòtic de Barcelona.

4 de desembre. Concert al Centre Recreatiu i Cultural de Castellbisbal, per

celebrar el 125è aniversari de la coral local La Unió, on van participar els cantaires d'AC Intimitat, integrats en la Coral del Baix Llobregat i l'Anoia.

13 de desembre. Presència amb un estand a la Fira d'Entitats de Santa Llúcia.

26 de desembre. A la sala d'espectacles del Centre Cultural, XVIIIè Concert Nadal Popular de l'AC Intimitat dirigida per Josep Mª Comajuncosas i Isabel Martínez, els quals, alternativament, feien l'acompanyament al piano; participació del Cor Infantil del CEIP Montcau sota la direcció d'Eva Almirall i col·laboració de les germanes Marta i Mireia Riba, piano i flauta travessera.

Any 2006

7 i 8 de gener. Col·laboració amb el Grup de Teatre Gelada en la representació d'Els Pastorets.

2 d'abril. Els cantaires de l'AC Intimitat participants en la Coral del Baix Llobregat i l'Anoia realitzen un concert a l'Auditori del Palau Falguera de Sant Feliu de Llobregat, dirigits per Francesc

Pelfort i acompanyats al piano per Marina Pelfort, la qual també interpretà, tota sola, unes peces de concert.

26 abril. Cantada de Caramelles pels carrers i places de Gelida., acompanyats pel Cor Infantil del CEIP Montcau i l'Orquestra La Triomfal d'Igualada.

23 d'abril. L'AC Intimitat, juntament amb 24 corals més, participa en la XXVII Trobada de Caramelles del Pla del Penedès.

17 de maig. Avui és una dia molt trist. Anem a l'enterrament del cantaire Ramon Torres (campaner). Cantaire "de sempre", puntal de la corda de tenors, entusiasta i perseverant cantaire. Tots el trobarem molt a faltar.

Estimats lectors i convilatans, no cal que us diguem que la vostra presència a la Coral seria molt ben rebuda. Els cors d'homes, actualment, tenen molts problemes per poder tirar endavant per la manca de noves incorporacions.

M'agradaria poder arribar a convèncer tots aquells joves i grans que, tot i que els agrada la música i tenen una mica d'oïda, no es decideixen a fer el pas necessari per a incorporar-se a una de les activitats lúdiques més suggestives i enriquidores com és el cant coral. Gaudi personal, convivència, actuacions... només són alguns dels trets característics del món coral, però de segur que cadascun de nosaltres pot descobrir-hi una infinitat de sensacions particulars. Proveu-ho, ja que estem segurs que no us ens penedireu, ans al contrari.

A més a més, el proper any 2007 l'AC Intimitat de Gelida tenim el compromís i el repte d'organitzar la XXVIII Trobada de Caramelles del Penedès, Garraf, Baix Llobregat i Tarragonès. El dia d'aquesta trobada és el diumenge següent a la Pasqua Florida, és a

L'AC Intimitat i el Cor Infantil del CEIP Montcau

dir, el 15 d'abril del 2007. Això suposa la presència de 24 o 25 corals amb els seus acompanyants, total unes 1.200 persones.

Aquest esdeveniment ens ha d'esperonar a aconseguir una coral qualificada i nombrosa. Ja des

d'ara fem una crida per a comptar amb la complicitat i col·laboració de totes les entitats gelidenques, institucions públiques, comerciants i tots aquells voluntaris que vulguin col·laborar... Ja en parlarem!!! ☺

L'AC Intimitat, el Cor Infantil del CEIP Montcau i l'Orquestra La Triomfal d'Igualada

Mª Àngels Bellido

Grup Artístic Gelada: un cor bategant a ritme de teatre

Amàlia, Amèlia, Emília

Cloenda 2006

Teatro, la vida es puro teatro. Com diu la lletra del bolero, a la vida en diverses ocasions hem de fer teatre. Alguns tenim el privilegi de fer-ho a dalt d'un escenari, i si aquest escenari és el del saló d'espectacles de la UCG i el públic són els nostres veïns, els nostres familiars i els nostres amics, llavors això es converteix en una comunió perfecta de sentiments i emocions.

Aquesta temporada 2005-2006 el Grup Artístic Gelada ha estat més actiu que mai, vam començar amb l'estrena de l'obra *Amàlia, Amèlia i Emília*, els dies 26 i 27 de novembre del 2005, a la nostra vila de Gelida. Ha estat una obra difícil, els assajos eren interminables, els actors estàvem impacients, irritables, i el nostre estimat director ha patit i ha patit totes les situacions amb l'equilibri i la fermesa que li han donat l'experiència d'estar al davant del grup durant 25 anys, que es diu aviat, però que són molts dies i moltes nits posant-hi el cor i l'ànima, portant a terme una tasca lloable d'admirar. Des d'aquest escrit i en nom de tots els actors i actrius que han passat pel grup, dels presents i també dels absents, el nostre més sincer agraïment per aquests anys de dedicació.

Després de quasi una dècada de no fer Pastorets els dies 7 i 8 de gener del 2006 vam estrenar *Els pastorets catalans*. Va ser una explosió d'edats i de situacions còmiques de les quals el públic no va poder gaudir del tot: darrere l'escenari de sobte veies el Luzbel fent un petó a Sant Miquel, la mare de Déu arreglant un dimoniet que de cop es convertia en angelet, el Simeó beneint la Coral Intimitat mentre els angelets eren difícils de controlar; com he dit abans, tota una explosió d'edats.

Si continuem amb el calendari del Gelada, arribem a la cloenda de la Roda de Teatre Amateur de l'Alt Penedès. Aquest any els encarregats de lliurar els records érem el grup. Al 3d8 ens van dedicar un article qualificant la cloenda com a original i divertida, "glamurosa" i elegant, però el millor de tot és que ens ho vam passar pipa!!!

El 26 de març del 2006, amb els nervis pertinents, concursàvem al teatre de la vila de Vallirana. L'obra va sortir rodona, i ens ho va confirmar la votació popular que ens va premiar amb un 9,20. La feina ja estava feta, ara havíem d'esperar els resultats.

Arribem a Setmana Santa, i el dia de la Vellesa –com veieu, un calendari bastant ata-

Dia dels avis 2006

Vallirana, 2006

peït-, ens vam arriscar i vam canviar el registre, un recital de poesia entremig del públic i a la llum d'una espelma, *a capella* i amb el cor bategant en cada poema. Els avis, agraits com sempre, ens van dedicar un afectuós reconeixement.

Com a colofó arribem al dia 27 de maig del 2006 amb l'entrega de premis del concurs. Havíem llogat un autocar, ja que érem una bona colla, 32 persones. Comença el sopar i comencen les nominacions, el nom del Gelada i de Gelida comença a sonar,

l'emoció comença a esclatar. Segona tanda de nominacions, el Gelada vibra d'entusiasme quan el nominen quatre vegades més, en total nou nominacions. Sense haver tastat el cava ja estàvem ebris d'alegria, els premis, els estàvem paladejant amb la dolçor de les postres, però encara eren una incògnita.

No sé si podré expressar en paraules la màgia de l'entrega de premis: quan els companys pujaven a recollir els guardons (en total 7), el teatre tremolava dels aplaudiments

i ovacions que els regalàvem. Era la recompensa a tot un any de treball, però era més una injecció de moral i d'il·lusió per continuar treballant.

Per acabar, us diré que fer teatre amb el Grup Artístic Gelada és un honor. Encara que a vegades hi ha dificultats, diferència d'opinions, cansament, quan sortim a l'escenari tots defensem l'obra com si fos la millor de la nostra vida. Som un sol cor bategant a un únic compàs, un compàs a ritme de teatre. ☺

Josep Maria Gavilan

Córrer x córrer Gelida

Com una cursa de fons, en la qual cada quilòmetre, sense ser més important que l'anterior o el posterior, suma i ens va allunyant de la sortida i apropant a l'arribada, també nosaltres a poc a poc anem tirant endavant aquesta activitat, que és l'atletisme. Aquest any amb més discreció que els anteriors.

Si fem balanç, la temporada 2005/06 ha estat una mica apagada, si ens referim a la presència que hem tingut. Amb això volem dir que aquest any, com a grup, haureu notat menys la nostra existència per la vila. Per motius

tant de caràcter professional com de caràcter personal, aquest any ha estat més difícil reunir el grup en l'habitual punt de trobada (la part exterior del camp de futbol). Tot i així, individualment no hem deixat de fer el que més ens agrada, que és córrer, ni de fer-ho tant pel camp de futbol (amb pista de sorra al seu voltant?) com pel poble, per la muntanya o la carretera.

Si mirem els resultats, aquest any no ha estat de tan lluïment com els dos anteriors. Aquesta temporada no podem oferir un segon lloc per equips, com els an-

Els atletes del córrer x córrer després de la Funimetrada del 25è aniversari

teriors a Nou Barris. Lesions, estats de baixa forma, així com indisposicions diverses, en un grup no gaire nombrós, ens han passat factura. No per això hem deixat de participar a curses, portant el nom

del club i del poble per diferents indrets de Catalunya, fent coses destacables.

Hem tingut dos gelidencs a la Marató de Barcelona (42,195 km), en Manel Núñez i l'Enric Barreda. El primer va acabar la marató, tot i que poques dates abans va tenir un accident de moto, fent tot el possible per arribar, com així va fer. L'Enric realitzà rècord personal. A la cursa dels Bombers, una de les més emblemàtiques, també vàrem ser molt ben representats. I a la Funimetrada, la del 25è aniversari de la Ràdio, la cursa del poble, com no podia ser menys, allà estàvem. La cursa va ser guanyada pel Víctor Tudela.

I tot aprofitant aquestes línies ens agradaria recordar-nos de l'Ad Fines Atletisme. Aquest club d'atletisme de la veïna vila de Martorell a hores d'ara no existeix. Fa un parell de mesos va desaparèixer. El nostre homenatge per a aquest club, el qual ha format alguns atletes gelidencs. També eren organitzadors d'una cursa de 10 km, on quasi tots els atletes gelidencs han provat l'experiència de córrer i d'altres fins i tot la de competir.

I m'acomio com cada any. Bona Festa Major a tothom... i ens veiem a la Funimetrada! ☺

*Comissió de Festes de
Santa Llúcia*

150 anys d'escudella i d'altres

La Marisa, amb la seva filla gran, la Berta, tot just acabant de buidar la caldera gran, 13 desembre 2004

Després d'un any tan especial per a nosaltres com el passat, no voldríem deixar passar l'oportunitat que ens ofereix el programa de la Festa Major per expressar les nostres idees i sensacions.

El desembre de l'any 2005 serà molt recordat per tots nosaltres. La setmana comença amb la Festa de Sta. Llúcia, la nostra... La celebració dels 150 anys és una realitat.

Per primer cop la Comissió de Festes de Santa Llúcia vàrem portar un convidat independent del triat per l'Ajuntament, i el gastrònom Sr. Josep M. Blasi fou l'escollit. Els seus mèrits són molts; sempre que ha pogut ha dit excel·lències de la nostra festa, aprofitant el ressò dels diferents mitjans d'abast nacional en els quals ell ha col·laborat. No

va dubtar ni un moment a col·laborar amb nosaltres i, a més, ens ha obsequiat amb l'escrit-pròleg del programa de la Trobada d'Escudelles.

Tanquem la setmana amb la Trobada d'Escudelles i Colles Escudellaires d'arreu de Catalunya que tingué lloc el 18 de desembre passat.

Les colles d'Andorra i la Seu vingueren la nit abans, la distància imposa... La resta de colles anaren apareixent per la Pista Jardí; per ordre escrupolós d'arribada: nosaltres... (s'havia d'obrir la pista...), Andorra (Encamp), la Seu d'Urgell, Ponts, Vidreres, Tremp i Castellterçol.

Les valoracions de la trobada són excel·lents:

Publicitat per a Gelida i els nostres 150 anys en diferents mitjans d'abast nacional.

Més d'un miler de persones passaren per la Pista Jardí: gent de fora, i molta, i moltíssimes persones de Gelida. Volem donar les gràcies a tot el poble de Gelida, que amb la seva presència féu el millor homenatge i reconeixement a una festa que és la seva...

Més de 700 plats venuts, més de 4.000 racions d'escudella servides... Sobrà escudella de diferents colles, però potser per aquest passat comú que ens uneix amb el poble

italià, a Catalunya també tenim la imatge que en "una bona celebració el menjar ha de sobrar..."

També voldríem fer un petit parèntesi en aquesta eufòria i reconeixements i parlar de petites coses "desagradables" de la nostra festa i trobada.

Creiem que tractant-se d'una Trobada d'Escudelles d'arreu de Catalunya (el segon cop que es fa una cosa similar), fou una "vergonya" el poc ressò o desinterès que hi mostraren alguns mitjans de comunicació. Com que les coses dites amb genèric no sempre aclareixen les expressions, és millor posar algun exemple:

TV3 es limità a enviar un equip (en cap cas ni reporters ni molt menys periodistes...) per fer un "cutre" reportatge per al programa "En directe", només es parlà del dia 13 i la trobada de passada... Aquests personatges en cap moment seguiren les observacions fetes pel membres de la Comissió i anaren per lliure barrejant tot tipus d'informacions... Lamentem aquest bunyol televisiu i demanem públiques disculpes pel malestar que poden haver ocasionat (amb tota la raó del món!!!) aquestes opinions entre els nostres fidels col·laboradors d'any rere any... La nostra festa sempre s'ha degut als nostres col·laboradors i és inadmissible que vinguin uns penques a dinamitar-la.

A TV2/circuit català, un reportatge del mateix estil que el "Catalunya avui", però més acurat que l'anterior i sense caure en la grolleria...

Respecte al tema de les televisions, hem constatat la poca professionalitat amb què acostumen a fer els seus reportatges. Vàrem fer una excepció de col·laboració a canvi d'aconseguir ressò per als nostres 150 anys i per a la trobada... Però la nostra actitud serà una altra en propers anys.

És inadmissible que cap TV no vingués el dia de la trobada, ni la premsa (fora de la comarcal)...

Fou una trobada de diferents pobles de Catalunya i tot referit a un plat que només tenim a Catalunya, l'escudella... Si no la potenciem nosaltres mateixos, ningú de fora ens farà aquesta feina...

És indignant veure que TV3 cobreix amb tot tipus de desplegaments la festa del xai dels musulmans, o en un telenotícies cap de setmana dediquen uns minuts a la festa de la comunitat sig, o al concurs de collir bolets. Cada any sembla que les imatges són la mateixes... La nostra escudella mereix un mínim d'atenció... Ni se'n parla a la premsa escrita (fora de la comarcal, és clar...).

Posen pàgines senceres de qual-sevol tema, però aquest que ens ocupa... si no pagues, res de res...

Creiem que algú hauria de reflexionar de tot això que hem dit...

Avui sembla que la cultura és patrimoni de comunitats petites, desarelades, o que tinguin a veure amb alguna ONG... Fora d'això hi ha moltes altres coses... També creiem que aquest corrent o moda també està arribant a d'altres llocs a més dels mitjans de comunicació; tenim una important entitat financera a Gelida que deixa de col·laborar amb entitats culturals per no se sap ben bé el motiu... La cultura és elitista i de rics?... O alguna cosa així... No hi ha diners per a entitats culturals catalanes... Però sí que es permeten patrocinar la selecció espanyola de futbol, en un món com el de la pilota on es llencen els diners...

Després d'aquestes opinions i reflexions en veu alta, que ben segur que podrien merèixer una discussió més acurada analitzant més punts de vista (però, bé, això quasi ens ocuparia un programa de Festa Major sencer...), voldríem tornar als agraïments i reconeixements:

A la UCG per deixar-nos la Pista Jardí per a la trobada i la sala polivalent per al dinar dels escudellaires, a tots el mitjans de comunicació comarcals: *El 3 de Vuit, La Fura, El Punt, Ràdio Gelida, Gelida TV...*

També molt especialment a l'Agenda cultural de TV3. Gràcies a l'escudella i a la trobada, durant una setmana el nom de Gelida ressonà dia i nit pertot Catalunya... Creiem que és el primer cop que a Gelida li passa una cosa així...

A l'Ajuntament de Gelida i molt especialment a la Regidoria de Cultura: varen creure en el nostre projecte i escoltar les nostres idees, col·laborant totalment amb nosaltres... Gràcies, també, a la brigada municipal per la seva col·laboració.

A tots el nostres col·laboradors que, any rere any, no ens deixen i sempre estan amb nosaltres...

I en particular a David Julià, membre de la comissió, per haver estat l'ànima de la trobada.

A tots, moltes gràcies!!!

També, dins els actes dels 150 anys la comissió va fer una sortida al mes de gener a la població de Torrelles de Llobregat per apadrinar una nova colla perquè l'any vinent puguin gaudir d'una escudella semblant a la nostra. Des d'aquí els volem donar les gràcies per haver pensat en nosaltres, la veritat és que va ser una experiència enriquidora.

Per acabar, només recordar que seguim recollint fotos i tot tipus de documentació, material, etc... per a l'exposició que tenim intenció de realitzar aquest any i d'inaugurar en la propera festa de Santa Llúcia 2006.

Tristament, en aquestes darreres setmanes, la Comissió de Festes de Santa Llúcia ha sofert una baixa: la nostra companya, familiar i amiga Marisa... Recordem les seves col·laboracions actives a la festa i segur que tots retindrem la seva imatge més visible: cullerot en mà efectuant el tradicional repartiment de l'escudella... Ben segur que molt especialment aquest any i en tots els propers la seva imatge serà present en la nostra festa...

Santa Llúcia 150anyera ens queda enrere!!! ☺

Manuel Vallribera Mir *President del Patronat de la Fundació Gelida*

La Fundació Gelida

Francesc Larrull és l'autor d'una extensa obra pictòrica centrada, temàticament, en Gelida. "Paisatge amb el castell de fons"

Un dia ja llunyà, parlant amb en Jordi Carrillo sobre el passat de Gelida, el present i el que podria ser el seu futur o, millor dit, del que creïem que convindria que fos, vàrem coincidir en el fet que valdria la pena impulsar la creació d'alguna entitat que pogués romandre en el temps amb garanties suficients, independentment dels canvis socials, econòmics i polítics que se succeeixen continuament.

Amb les valuoses aportacions de les altres persones que es van anar incorporant al projecte, totes elles estretament relacionades amb Gelida i amb fortes implicacions en la vida social, cultural i econòmica del poble, aquella idea inicial va evolucionar fins a la constitució de la FUNDACIÓ GELIDA, els ob-

jectius de la qual són:

- La protecció i la revalorització del patrimoni de Gelida en tots els aspectes: natural, paisatgístic, tradicional, cultural, arqueològic, arquitectònic...
- La dinamització de tota mena d'activitats culturals i socials, especialment aquelles que es realitzin a Gelida.
- L'enfortiment de les activitats econòmiques de Gelida, mantenint l'equilibri entre el creixement i la qualitat de vida.

Aquesta voluntat de permanència en el temps, de superació dels esdeveniments, moltes vegades adversos, que es produeixen inexorablement i de manera cada cop més accelerada, es va posar a prova al cap de pocs mesos amb la mort del mateix Jordi Carrillo, fa ja gairebé tres anys.

Malgrat aquesta desgràcia, el Patronat de la Fundació, per acord unànim dels seus membres, va decidir continuar el camí tot just iniciat i, per tant, no es va suspendre el primer acte de presentació de la Fundació Gelida, que estava programat a pocs dies vista, justament la vigília de Santa Llúcia del 2003.

No va ser el mateix, òbviament, però va ser un acte senzill, emotiu, i crec que transcendent per al futur de la Fundació. Des d'aquestes línies volem agrair la col·laboració de tots aquells que d'una manera o d'una altra hi van participar.

Tot recordant aquell acte de presentació, el 2004 i el 2005 vam celebrar el ja gairebé "tradicional" concert de Santa Llúcia, amb nombrosa assistència de públic.

L'estructura i constitució del **Patronat Fundació Gelida** és la següent:

President:	Manuel Vallribera
Vice-presidenta:	Marga Bertran (Àrea social)
Vice-presidenta:	Rita Gómez (Àrea del patrimoni)
Vice-president:	Antoni Civit (Àrea econòmica)
Secretaria junta:	Marga Bertran
Tresorer:	Carles Espinach
Vocals:	Enric Carafí, Jaume Claramunt, Josep Fernández, Toni Ferran, Vicenç Lerena, Emi Llopart, Joaquim Mercadé, Pere Romeu i M ^a Àngels Valls.

Per coordinar totes les tasques de la Fundació, comptem amb la col·laboració de l'Eva Guitart com a secretària executiva.

Es tracta, doncs, d'un Patronat ampli i representatiu, tot i que per a un "Patronat" és aconsellable limitar la quantitat de membres que en formin part per tal que sigui operatiu. No obstant això, hi ha moltes fórmules de col·laboració amb la Fundació, per tal que qui ho desitgi pugui participar en els nostres projectes.

També és cert que, perquè una fundació sigui realment útil, se l'ha de dotar de tota mena de recursos, tant materials com humans i econòmics, per aplicar-los a les activitats que es vagin desenvolupant.

Aprofitem aquest article per fer una crida a tots aquells que comparteixin els objectius de la nostra Fundació i vulguin col·laborar-hi. Feu-nos ho saber!

Animem tots els gelidencs i gelidencques, i les nombroses persones relacionades amb Gelida, a col·laborar amb la Fundació, en el que creguin que poden ser més útils, aportant-hi el que bonament puguin, encoratjant-los a implicar-s'hi en la mesura de les seves possibilitats. De ben segur que trobarem l'encaix adequat

"Sortida de missa a la plaça de l'Església en un dia de pluja". Una altra escena de la vida a Gelida. Obra de Francesc Larrull

per a tothom que vulgui participar-hi per tal que puguem compartir junts els nostres objectius fundacionals, pel bé de Gelida.

No volem acabar sense fer arribar el nostre agraïment al Sr. Francesc Larrull, un artista que estima Gelida i que n'ha immortalitzat amb els seus pinzells racons de gran bellesa, per la seva

generosa donació a la Fundació Gelida d'una part de la seva obra.

Esperem poder compartir-la amb tots els gelidencs i les gelidencques en una exposició que prepararem per a la propera tardor.

Gràcies a tots i bona Festa Major! ☺

Flash Gelida www.FLASHGELIDA.org

Flash Gelida, nosaltres seguim

Un any més, som a les portes de la Festa Major i aprofitem aquest programa de festes per posar-nos en contacte amb la gent de Gelida i fer un resum de tot allò que la nostra Associació Fotogràfica ha anat fent durant aquests últims mesos i de tot allò que farà.

Perquè nosaltres seguim. I si l'any passat es va signar el conveni de col·laboració amb l'Ajuntament de

Gelida per tal de muntar, conservar i mantenir al dia l'arxiu fotogràfic del nostre municipi, enguany comencem tots plegats aquesta tasca, a la qual, per cert, esteu tots convidats, ja que les vostres possibles aportacions de fotografies antigues o no tan antigues podran enriquir segurament aquest arxiu. Només cal que us poseu en contacte amb qualsevol membre de la nostra associació.

Continuem fent cada any el curset d'iniciació a la fotografia, el qual permet no solament anar guanyant aficionats a aquesta tan creativa i agraïda afició, sinó també augmentar el nombre de socis de la nostra associació (ja que per fer el curset tan sols cal fer-se'n soci). I així, any rere any, hem arribat a superar els 50 socis en actiu, és a dir, al voltant de l'1 per cent de la població de

Gelida, la qual cosa ens anima a continuar i a seguir, ja que, si comparem aquestes xifres amb les d'altres associacions de qualsevol població mitjana de Catalunya (de 80.000 a 100.000 habitants), el seu nombre de socis hauria de ser sobre els 800 o 1.000, i això no és així ni de bon tros, si més no en cap dels casos coneguts.

Aquests noves incorporacions poden comprovar personalment com ens ho passem de bé fent les nostres fotografies i competint cada mes entre amics, intentant guanyar el concurs mensual reservat als socis, tot esperant el concurs que per a nosaltres és la mare de tots els concursos, és a dir, el Flash de Festa Major.

En aquest concurs i des de l'any passat, vàrem introduir la novetat de transformar el tema Gelida en un tema obligat referent a algun aspecte del nostre poble, intentant així que els participants no puguin presentar fotografies diverses que tinguin en arxiu, i obligant-los a venir a Gelida, passejar pels carrers i fer noves fotos. En el darrer Flash de Festa Major el tema gelidenc va ser "La gent de Gelida", i aquest any, tot commemorant els 25 anys de la nostra ràdio, el tema és "Ràdio Gelida".

I no parem gaire. Al mes de novembre ens en vam anar amb el tren de vapor de Martorell i vam poder fer muntanyes de fotos. Al mes d'abril el nostre amic i soci Eduard Aragonès ens va delectar amb la seva exposició de fotografies sobre Hong-

Kong i Singapur, a més de l'audiovisual sobre el tema que ens va oferir al Centre Cultural, com havia fet l'any anterior la Rita Gómez amb els óssos blancs de la badia de Hudson.

Aquesta és una activitat més que ja hem fet nostra i que farà cada any un soci diferent amb el tema que desitgi.

Tenim la seu social des de fa anys al CIC, com moltes més entitats gelidenques, i hem anat veient com algunes han començat amb molta força però aquest interès ha durat poc, com d'altres conserven al llarg dels anys la seva tasca i la seva empenta tot i que amb el temps vagin canviant la seva gent..., i nosaltres seguim.

Nosaltres seguim fent fotografies de tota mena, seguim portant el nom de Gelida per tot Catalunya (...i part de l'estranger) amb el Flash de Festa Major i amb la nostra participació anual en la Festa de la Fotografia, que se celebra cada any en un municipi diferent del país. Seguim fent sortides familiars amb motiu de la fotografia, continuem amb les sessions de models... En una paraula, seguim passant-nos-ho de meravella amb una activitat que, creieu-me, no et fa tenir mai la sensació d'estar perdent el temps.

I com que gaudir de la Festa Major tampoc no és perdre el temps, tots els membres de l'Associació Fotogràfica Flash Gelida us desitgen que us ho passeu molt bé. ☺

AMPA Llar d'Infants
El Cèrvol Blau
AMPA Llar d'infants
El Montcauet

Activitats de les associacions de pares i mares de les llars d'infants de Gelida

Les associacions de pares i mares de les llars d'infants de Gelida volem fer-vos cinc cèntims de les activitats que portem a terme al llarg del curs escolar.

L'AMPA de la Llar d'Infants El Cèrvol Blau es va constituir l'any 1996, quan es va inaugurar la llar, i l'AMPA del Montcauet ho ha estat durant el curs 2005-2006. L'objectiu bàsic d'aquestes associacions és col·laborar amb l'equip docent i l'Ajuntament per vetllar pels interessos dels nens i de les mares i pares d'aquests. A efectes de gestió, actualment actuem com una sola AMPA.

Som associacions sense ànim de lucre, que subsistim gràcies a les aportacions dels socis.

Ens encarreguem de la gestió del servei de menjador, i comprem el material necessari per al seu manteniment.

Per Nadal sortegem una panera, la qual ens permet comprar regals de reis per als infants i material que els educadors creuen més adequat per a la llar. Aprofitem l'aviñentesa per agrair als comerciants i botiguers de Gelida l'esforç que fan per col·laborar.

Col·laborem en l'organització de les Jornades de portes obertes i altres celebracions del calendari escolar.

Els darrers anys hem editat un vídeo o DVD, amb imatges gravades al llarg del curs pels mestres per tal que els pares puguem co-

Panera sortejada el Nadal passat

nèixer millor quines activitats fan els nostres fills dia a dia.

Hem gravat *El cançoner blau*, un CD que recull algunes de les cançons que canten a la llar i actualment s'està treballant per gravar el segon, gràcies a la col·laboració desinteressada de pares i mares que han participat de diverses maneres, cantant, dibuixant, maquetant, etc. El CD es va posar a la venda al novembre passat i per Santa Llúcia es va posar una paradeta.

Al llarg de l'any es fan xerrades sobre els temes que ens semblen més interessants i /o necessaris. Aquest any, han estat sobre pautes de comportament i límits, jocs i narració de contes infantils.

Preparem excursions i sortides, tant de caràcter lúdic com cultural. A la tardor es va fer una excursió

al Castell de Gelida.

Organitzem, en col·laboració amb l'Ajuntament i les Ampes de les escoles, el Casal de Nadal adreçat als infants d'1 a 5 anys, on es realitzen tallers i activitats diàries per tal de poder donar servei a les famílies que ho necessiten.

Aquest curs, uns dels projectes que més il·lusió ens feia era el fet de poder oferir un concert adreçat als nostres infants. Hem treballat de valent per poder gaudir del concert "Els colors del metall" de l'Auditori. La música, la interpreta un quintet de metall format per dues trompetes, un trombó, una trompa i una tuba, acompanyats d'una bateria i d'altres instruments, amb l'objectiu que els més petits descobreixin la música d'una manera didàctica i divertida. Ha estat pos-

sible gràcies a la col·laboració de les Ampes de les Escoles, l'Ajuntament i la Unió del Casal Gelidenc, amb un nombre elevat d'assistència.

Per tal d'informar els pares amb més profunditat, a principi de curs es convoca una assemblea general, on s'exposen totes les activitats realitzades el curs anterior, es presenta el balanç econòmic i s'elegeix la nova junta.

Des d'aquí, convidem tots els pares a participar-hi, ja que creiem que tenim el dret i el deure de participar activament en l'educació dels nostres fills/es.

Més informació a: <http://www.cervolblau.com> i <http://www.montcauet.com>. ☺

Valentí Ros de la Vega

Aquest any també!

Gelida també va ser a la final de París

Moltes felicitats a socis/es i culés en general per aquesta temporada tan brillant que hem tingut. Per part de la nostra Penya, com de costum, hem portat el nom de Gelida per tot l'Estat espanyol, Còrdova, Saragossa, Sant Sebastià... I, com no, a la final de la Champions a París, on uns afortunats hi van poder assistir pel problema tan greu de les entrades (esperem que no torni a passar).

En l'àmbit social hem fet sopars, tant d'estiu com d'hivern, però encara ens queda un tema pendent, que són les ex-

cursions, per la manca de participació, però suposem que en un futur se solucionarà.

També voldríem felicitar els socis i simpatitzants de l'Espanyol i del Nàstic pels seus triomfs corresponents.

La Junta de la Penya us desitja de tot cor que tots plegats puguem gaudir d'una molt bona Festa Major amb un bon sabor de boca pels èxits aconseguits.

I per això el nostre amic i soci Ramon Tarrida us dedica a tots els socis de la penya aquesta **AUCA DEL BARÇA EN RODOLINS**. Moltes gràcies, Ramon.

Auca del Barça en rodolins

Ramon Tarrida, soci núm.

26 de la Penya Blaugrana de Gelida.

De la lliga d'Espanya a la Copa d'Europa

És una auca més o menys ben lligada d'una molt i molt bona temporada.

Vull dir la que ha acabat el dos mil sis en què el soci ha estat del tot feliç.

N'és el maig un mes de glòria pels "culés", en veritat que no es pot demanar més.

Ja que el Barça s'ha emportat la lliga mentre que "d'altres" anàveu fent figa.

També s'ha guanyat la Copa d'Europa: sembla, doncs, que tot va vent en popa.

A París s'han desplaçat plens d'il·lusió amb trens i autocars, i molts en avió.

Per places, avingudes i carrers, de gent engrescada ja no n'hi cap més.

Els toca patir fins a mig partit. Es desvetlla el Barça i... ja ho ha decidit.

A ciutat es celebra i també al Camp Nou, que, com de costum, és ple com un ou.

Parlar de "l'altre" club sembla que és de llei, ja que s'han ben guanyat la Copa del Rei.

Sols vull recordar-vos a tots els culés aquelles parades que va fer en Valdés.

Als *demés*, jo crec, no cal nomenar, ja amb llum pròpia tots ells van brillar.

I feliços els que el Barça portem cor endins, que això ja ho acabo amb tretze rodolins. ☺

Celebració dels títols de la temporada a Gelida

Grup Esplai Mainada

Seguim treballant

OColònies 2006 a Mas Cabàlies, Ogassa (Ripollès). "Coneixem Brasil"

Sí. Seguim treballant. Treballant en l'educació en el lleure, promovent valors importants com la companyonia, la solidaritat, el respecte i l'estima al nostre entorn natural i la interculturalitat.

Seguim treballant, fent jocs, cantant, fent gimcanes al castell, coneixent Brasil, fent excursions, disfressant-nos, pintant, fent tallers, murals, màscares, cuinant, fent tambors reciclant pots, fent les nostres pròpies espelmes, plantant arbres, fent moltes reunions, fent cursos de formació per a monitors i monitores, parlant amb pares i mares, reunions amb l'alcalde i el nostre regidor, pensant com millorar les nostres instal·lacions, fent programes de ràdio, fent colònies i dibuixant les nostres samarretes.

Però també treballem perquè els infants i joves coneguin la realitat del nostre món, com la fam que pateixen milions de persones, les injustícies, les desigualtats socials, les guerres, la pobresa, les persones que no tenen casa i els nenes que mengen i viuen als carrers de Brasil i totes les destrosses mediambientals que patim i moltes desgràcies més que pateixen moltes persones dia a dia.

Treballem perquè alegries i tristesses sumin gairebé 30 anys de feina. Una feina, voluntària, feta amb molta passió, molta il·lusió i molta dedicació.

Serà, doncs, l'any 2007, quan podrem celebrar el 30è aniversari de l'Esplai, tots plegats i totes plegades.

Bona Festa Major a nens, nenes, joves, pares, mares, avis i àvies!!! ☺

Mª Carme Julià i Agustí

Record al mestre en Josep Llopis i Rius

Qui era en Josep Llopis? Era un gelidenc enamorat del seu poble, fill de la Roseta i del Quim estanquer, una parella singular i complementada. Ella, pacient i dolça; ell, amb geni i nervi.

Un bon dia, el 17 de juliol de 1919 naixia, a l'estanc de Gelida, el fill petit d'aquest matrimoni, el Josep.

Era germà del gran músic i violinista en Joaquim Llopis i Rius, el qual fou el seu primer mestre de violí i qui li va ensenyar la tècnica d'aquest instrument.

En Josep, igual que el seu germà, nasqué amb una sensibilitat artística i musical excepcional. Als 11 anys va entrar a formar part de l'Escolania de Montserrat. Allà es va engrandir musicalment i va gaudir plenament cantant-li a la Moreneta.

Van ser uns anys intensos que li van deixar un record inesborrable i una profunda gratitud als mestres monjos i a la Mare de Déu.

Tocava el violí, el piano i l'orgue, instruments que va aprendre i perfeccionar mentre estava a l'Escolania i que va ampliar, més tard, amb la viola, el flabiol, el tamborí i l'acordió.

Estimava el seu germà Joaquim i el tenia idealitzat. Compartia amb ell les tasques pedagògiques de donar vida a l'Orfeó de Gelida ajudant a dirigir els caramellaires petits per les Festes de Pasqua. Un Orfeó que va ser dirigit i elogiat pels grans mestres musicals de l'època: Pau Casals, Lluís Millet, Joan Llongueras, entre d'altres. Un Orfeó que podríem qualificar d'obra gegantina, impròpia d'un poble petit i que els nostres convilatans mai han valorat com cal. Potser el desconeixement musical de molts gelidencs fa que no copsin

degudament la dedicació, el treball i l'esforç que comporta fer una obra d'aquestes proporcions i categoria.

En Josep, doncs, va viure immers en aquest món de melodies i ritmes i es va anar configurant, dia a dia, la seva sensibilitat musical.

Però... qui era com a persona?

Era un home educat, delicat en el tracte, donat als altres, disposat a donar un cop de mà, sobretot si se'l requeria musicalment.

Va viure a Barcelona, per motius de treball, però mai es va desvincular del seu poble, Gelida. I venia sovint i en disfrutava quan hi era.

Les circumstàncies van fer que, quan jo tenia 7 anys i a causa de la meva insistència de voler tocar el piano, fos ell el meu primer mestre. Ell va ser qui va començar a donar forma a la música que jo portava dintre. D'ell vaig rebre els primers coneixements musicals. I des d'aleshores vaig tenir-li un profund agraïment i una gran admiració.

Però la vida, que a vegades es torna capriciosa, va fer que el seu nebot i fillol esdevingués el meu marit. Gran va ser l'alegria de tenir-me a la família. Cada vegada que ens retrobàvem no podia dissimular la satisfacció que sentia. El somriure era la seva expressió constant, els ulls li brillaven d'una manera especial i la conversa sorgia espontània i fluïda, capaç d'omplir-nos llargues estones. Disfrutava preguntant-me els meus projectes i escoltant els que ja havia aconseguit.

Tot i que el seu treball primer no va ser la música, mai se'n va desvincular. Pensava en música, la vivia a totes hores, la portava al cor.

Va ser un músic discret, una persona senzilla, un home gran en humanitat.

Què fa que tots els grans homes i dones, de l'àmbit que sigui, saben

Montserrat Albi Gili

Coral Santa Llúcia del Casal dels Avis de Caixa Penedès

Tot aprofitant l'oportunitat que ens dóna el programa de la Festa Major i com a sòcia del Casal dels Avis, voldria explicar-vos una mica les activitats que tenim al Casal, que són moltes i molt variades: manualitats, ioga, gimnàs, informàtica, puntes de coixí, excursions i també una coral dirigida pel Sr. Francesc Gil.

descobrir la virtut de la humilitat? Ell era així, proper, una bona persona.

El seu cor dèbil li feia viure la vida amb intensitat i la disfrutava plenament.

La mort de la seva estimada muller, la Paquita, el va deixar sense forces ni ànim per lluitar i seguir vivint.

A les dues setmanes, enyorat i ple de pena, va lliurar la seva ànima a Déu amb la mateixa senzillesa que el va caracteritzar sempre. Jo vaig tenir el goig de posar música al seu comiat, i ho vaig fer amb un sentiment especial: d'agraïment al mestre, com a músic i company d'aquest món sonor que tots dos compartíem i de parentiu com a oncle i padrí del meu marit.

Ben segur que els àngels el van rebre amb cants harmoniosos i no fóra gens estrany que els dirigeixi algun cant de caramelles o els ensenyi a ballar la sardana, mentre ell toca el flabiol i el tamborí.

Reposi en pau aquest gran músic i bon gelidenc. ☺

Al novembre passat, vàrem fer la 1ª Trobada de Corals dels Casals de Caixa Penedès a Sitges per poder gravar un disc, una recopilació de cançons de vuit corals dels diferents pobles. Va ser una trobada de germanor molt bonica.

El nostre director ens va organitzar una sortida del 7 al 12 de juny per terres andaluses, per anar a cantar a la missa a la Verge del Rocío i, tot aprofitant l'avinentesa, per conèixer i visitar una mica aquelles terres: Granada, Palos de la Frontera, Matalascañas, Bonares amb les "Cruces de Mayo". Vàrem passar uns dies molt divertits i amb un ambient de germanor molt bonic.

Amb l'esperança, si Déu vol, de poder fer moltes activitats tots junts i amb molta il·lusió, us desitjo a tots una Bona Festa Major! ☺

Gemma Giménez *Responsable del Casal d'Avis de Caixa Penedès*

Les puntaires del Casal dels Avis de Caixa Penedès

Aquest any 2006 se'n compleixen set que les puntaires del Casal vàrem organitzar, amb la col·laboració de l'Ajuntament, la Primera Trobada de Puntaires de Gelida. Aquella va ser una jornada memorable, però també incerta per l'acollida que podria tenir. Afortunadament, l'èxit ens ha anat acompanyant en les següents convocatòries; en l'actualitat s'hi apleguen fins a 300 puntaires d'arreu de Catalunya, les quals arriben a col·lapsar el passeig Rossell i Masana.

I continuem mantenint la mateixa il·lusió de la primera vegada, treballant durant tot l'any per tal que el diumenge anterior al de la Festa Major tot estigui a punt.

Però, perquè la festa tingui tot el lluïment que cal, necessitem de l'ajut de totes les entitats, públiques i privades. Les puntaires agraeixen a l'Ajuntament la seva col·laboració amb l'obsequi recordatori que ofereix a cadascuna de les participants; dóna les gràcies també als nostres botiguers i comerciants perquè amb

els seus obsequis materials es pot fer un gran sorteig. I tampoc no podem oblidar empreses com Perfums Antonio Puig o Manos Maravillosas i Labores del Hogar, especialitzades en treballs manuals i estris per aprendre i millorar la tècnica de les puntes de coixí.

Quant a les administracions, hem de fer esment obligat de Ferrocarrils de la Generalitat, el qual fa gratuït el servei del Funicular de Gelida. Així, el nostre estimat funi

esdevé aquest dia un dels atractius de la Trobada de Puntaires.

És d'aquesta manera, amb la col·laboració de tothom, que les nostres puntaires poden preparar una Gran Festa de les Puntetes a Gelida, de la qual desitgem que cada cop més esdevingui referent turístic i de promoció de Gelida.

Només em queda, en nom del Casal dels Avis de Caixa Penedès i de les seves Puntaires, desitjar-vos una molt bona Festa Major. ☺

Associació d'Amics del Castell de Gelida

L'activitat anual de l'AACG

Des de la seva fundació, el 1965, l'Associació d'Amics del Castell de Gelida ha desenvolupat l'acció en favor de la conservació, la investigació i la divulgació del patrimoni històric de Gelida amb entusiasme i rigor i d'acord amb les tendències que els canvis socials, polítics, econò-

mics i culturals han anat obrint. Així, les primeres accions portades a terme es van orientar a assolir l'objectiu que el castell passés a titularitat pública (ho és des de 1968) per immediatament posar-se a treballar per assegurar la pervivència de les restes del castell i de l'església de Sant Pere,

fins aleshores totalment abandonats.

Les aportacions dels socis, en diners i treball voluntari, d'institucions públiques, particulars i empreses privades han fet possible que avui el castell tingui un nivell de conservació que, si bé encara no és l'òptim, sí que se situa pro-

Acte inaugural, el 16-11-05, de l'exposició "Relotges de sol de Gelida", oberta al vestíbul de l'Ajuntament fins al 17-04-2006.
Foto Buch

gressivament molt a prop. Un nou pas és ja en marxa amb una important intervenció per a completar les instal·lacions del Centre d'Interpretació, millorar la seguretat i l'estabilitat de diverses estructures, la senyalització del conjunt, les infraestructures per a la realització d'activitats i els accessos, tant al Centre d'Interpretació com especialment a la part superior de la fortificació, que serà així accessible fins i tot per a persones amb mobilitat reduïda. Aquesta intervenció és finançada per les aportacions de l'1% cultural de la Generalitat de Catalunya i del Ministeri de Foment.

Però, com dèiem, l'AACG ha adequat la seva actuació sempre en línia amb les noves tendències i exigències en relació a la gestió del patrimoni cultural. Sempre hem sostingut que el castell, i el nostre patrimoni cultural en general, eren molt més que un valor exòtic, nostàlgic o sumptuari. El patrimoni juga una funció rellevant en relació a la dinamització cultural, però també en relació a l'activitat social i econòmica del municipi. Una aposta en la qual molt pocs creien fa uns anys, però que ara comença a donar els seus fruits, segurament més per la tossuderia d'uns pocs que no pas per

Música al Castell: 6-8-05, actuació dels Solistes de l'Orquestra de Cambra de Lleida amb la Carlota Blanco com a mezzosoprano.
Foto Buch

l'entusiasme d'un entorn que no sempre s'ha mostrat favorable, tret del suport constant dels nostres associats. El trencament d'aquesta dinàmica i l'atreviment d'arriscar per part de tots els implicats en un projecte que és de Gelida, no cal oblidar-ho, ens està obrint noves portes. Els resultats dels primers temps de funcionament del Centre d'Interpretació en són bona mostra.

El Centre d'Interpretació del Castell de Gelida és un espai d'atenció als visitants, el qual ha estat construït aprofitant part de les estructures del castell del segle XIV. Dotat de dues plantes, disposa d'un espai d'informació, serveis i botiga i d'una exposició permanent sobre la història i significació del castell.

El Centre d'Interpretació té com a objectius conservar, investigar, interpretar i difondre el patrimoni històric i natural del municipi de Gelida.

Les funcions del Centre d'Interpretació són:

- Conservar el patrimoni històric i natural del municipi.

- Investigar: el coneixement del patrimoni històric i natural del municipi s'obté mitjançant la recerca. Aquesta recerca té diferents vies o fonts: les excavacions arqueològiques, la documentació escrita, els estudis de paisatge i la història oral.

- Interpretar: tota la informació generada per la recerca cal interpretar-la, és a dir, fer-ne una anàlisi que doni lloc a un discurs o argumentació.

- Difondre: aquest argument resultant de la interpretació és el que permet la difusió del patrimoni històric i natural del municipi a la societat. La difusió es fa a través de: visites guiades, activitats didàctiques per a centres educatius (escoles i entitats en el lleure), fullets, exposicions, jornades i xerrades específiques.

- Dinamització cultural: el patrimoni pot ser també un marc per fer-hi diverses activitats culturals tals com concerts, cinema, xerrades i exposicions de temàtica natural i cultural, promoció turística de Gelida i itineraris, entre d'altres.

Des de la seva obertura, l'any 2003, el Centre d'Interpretació ofereix visites guiades al castell, en dues modalitats.

Visita general: inclou un recorregut per la part baixa del castell, l'església de Sant Pere i l'exposició permanent del Centre d'Interpretació. Té una durada aproximada de 45 minuts i el preu és de 3 €/persona.

Visita completa: es tracta d'un recorregut per tot el recinte del castell, l'església de Sant Pere i l'exposició permanent del Centre d'Interpretació. Té una durada aproximada d'1 hora 30 minuts i el preu és de 5 €/persona.

Per a les dues hi ha descomptes per a jubilats, estudiants, nens i grups superiors a 12 persones. Els socis reben anualment un val per a la realització d'una visita gratuïta per a ells i les persones que els acompanyin.

El 2005 s'ha posat en marxa la Ruta Modernista de Gelida, per tal de donar a conèixer una part significativa del patrimoni arquitectònic del poble. La ruta consisteix a fer un recorregut guiat per 9 cases modernistes de Gelida, situades al centre del poble. L'explicació i visita de les cases es fa des de l'exterior. La ruta s'ofereix l'últim diumenge de cada mes prèvia concertació i si hi ha un mínim de 8 persones apuntades. També s'ofereix per a visites amb grups en horaris convinguts.

El Centre d'Interpretació va dissenyar activitats educatives per a les escoles el curs 2003-2004, les quals han estat ampliades i revisades en el transcurs dels cursos 2004-2005 i 2005-2006. Des del curs 2003-2004 es van posar en marxa activitats educatives de l'àrea de patrimoni històric per a Educació Primària i Educació Secundària. La finalitat de les activitats és conèixer com era la vida en època medieval, utilitzant com a marc el castell de Gelida.

Al llarg de l'any 2004 l'oferta d'activitats del Centre d'Interpretació va mobilitzar 3.078 usuaris. L'any 2005 aquest nombre s'ha vist ampliat fins als 5.068, seguint un línia d'increment d'acord amb els objectius que

El 13 d'agost, el grup de jazz Pixie & Dixie ens sorprengué en gran manera. Foto Buch

s'havien proposat en el moment del disseny del projecte.

El Centre d'Interpretació disposa d'una àmplia oferta d'activitats educatives que durant el 2005 s'han ofert tant a centres docents com a entitats de lleure, amb molt bona acollida.

Aquest esforç ara compartit entre l'Associació, l'Ajuntament de Gelida i les altres institucions no ens ha de fer oblidar la necessitat que l'AACG segueixi sent el motor que és capaç d'aprofitar el capital de la societat civil i de donar al projecte la continuïtat que necessita. El nombre de socis de la nostra entitat sempre s'ha

anat incrementant però, ara que Gelida ha crescut i ho seguirà fent, ens cal promoure els valors de la nostra entitat per engrescar els nostres nous veïns a fer-se partícips d'aquest projecte i des d'aquestes pàgines els convidem a participar-hi.

Durant el 2005 la nostra entitat ha desplegat un programa d'activitats que resumim a continuació:

23 de gener

Celebració de la diada de Sant Pau, amb la celebració de la missa i la presentació de les obres pictòriques donades pels autors Carmen Valverde i David Minguillón.

Instantània de l'impressionant Ballet de la Berta Vallribera, una actuació que ens arribà a l'ànima i al cor...! Foto Buch

El tast de menjars medievals fou un èxit gastronòmic, esgotant-se les racions

5 de març

"Ecoltar i tocar les campanes". Un curs per aprendre a conèixer les campanes i els seus tocs.

23 i 24 d'abril

Presentació de l'exposició "Les campanes: la veu del temps" a la XVIII Trobada de Campaners de Catalunya, a Os de Balaguer.

29 i 30 d'abril

Participació del Centre d'Interpretació a les Jornades de Patrimoni de Santes Creus.

30 d'abril

Assemblea general de socis.

1 de maig

Participació del Centre d'Interpretació a la Fira Modernista de Terrassa.

Agost

Cicle de música i dansa al castell

- Espectacle de dansa: Ballet de Cambra Arsis (5 agost)

- Concert de música clàssica: solistes de l'Orquestra de Cambra de Lleida (6 d'agost)

- Concert de jazz: Pixie & Dixie (13 d'agost)

26 de setembre a 2 d'octubre

Organització de la Setmana de la Mobilitat sostenible, conjuntament amb la Comissió de Medi Ambient de Gelida.

1 i 2 d'octubre

Jornades Europees del Patrimoni, amb

visites guiades al castell, ruta del Modernisme a Gelida i concert de música a l'església de Sant Pere del Castell, a càrrec del grup Trio de Guitarres d'Albèrgia.

31 d'octubre

Recepció dels treballs premiats en la XIa Convocatòria de la beca d'investigació Dr. Melcior Colet: "Digues-me què menges i em diràs qui ets. Alimentació i societat al Penedès medieval", de Maria Soler i Jordi Mesalles, i "La depressió del Vallès-Penedès, un recorregut paleontològic", de Lluís Rius.

20 de novembre

Tast de cuina medieval al castell.

Del 25 al 27 de novembre

Degustació d'un menú medieval a diversos restaurants de Gelida. Es va comptar amb la col·laboració de Can Terra, El Cigró d'Or, Can Panyella, La Fanga i les Caves Marquès de Gelida.

26 de novembre

Inauguració de l'exposició "Els rellotges de sol i la mesura del temps".

13 de desembre

Participació a la Fira d'entitat i exposició de pessebres, amb la col·laboració de l'Agrupació Pessebrista de Sant Feliu de Llobregat, de Pere Torres, de Francesc González i de Narcís Banchs.

Per al 2006 l'AACG ha elaborat un programa d'activitats algunes de les quals ja s'han dut a terme en aquestes dates. Són

de destacar l'inici de la segona fase d'obres al castell i la posta en marxa de l'automatització de les campanes de la parròquia de Sant Pere de Gelida. Aquesta actuació ha representat un gran esforç per part de l'AACG, ja que els costos es van veure incrementats en haver d'utilitzar una grua de grans dimensions.

* * *

El programa del 2006 combina els actes tradicionals amb els de la dinamització progressiva del castell i del patrimoni de Gelida que es desenvolupa des del Centre d'Interpretació. El resumim tot seguit:

29 de gener

Diada de Sant Pau (es va haver d'ajornar a causa de la nevada i es va celebrar el 12 de febrer).

Del 16 al 18 de febrer

Participació de promoció a Fira-ví.

4 de març

Curs per conèixer i aprendre a calcular rellotges de sol.

18 de març

Itinerari de rellotges de sol a Gelida, en col·laboració amb la Societat Gnomònica de Catalunya.

23 d'abril

Concessió de la beca d'investigació Dr. Melcior Colet. El projecte premiat ha estat el titulat "Evolució del poblament i organització territorial a l'Alt Penedès entre l'antiguitat i l'edat mitjana: estudi històric i arqueològic de la conca mitjana del riu Anoia", del qual són autors Cristian Folch Iglesias i Jordi Gibert Rebull.

13 de maig

Itinerari de patrimoni paleontològic "Un viatge submarí al Penedès", guiat per Lluís Rius, i assemblea general de socis.

18 de maig

Jornada de portes obertes amb motiu del Dia Internacional dels Museus.

Visió de la sentida Missa de la Diada de Sant Pau, dedicada a la memòria de Maria Morera i Martí. Foto Buch

3 i 4 de juny

Acte d'inauguració de l'automatització de les campanes de la parròquia de Sant Pere de Gelida i visita guiada al campanar.

13 i 14 de maig

Participació a la Fira Modernista de Terrassa.

Del 3 al 27 de juny

Exposició: "El Castell d'Olèrdola i l'Alt Penedès a l'edat mitjana".

10 de juny

Conferència: "Digues-me què menges i em diràs qui ets", a càrrec de Maria Soler i Jordi Mesalles.

5 i 12 d'agost

Música clàssica i jazz al castell.

29 de setembre a l'1 d'octubre

Programació d'activitats amb motiu de les Jornades Europees del Patrimoni.

Octubre

Tast de cuina medieval al castell i menú medieval a restaurants de Gelida.

Novembre

Inauguració de l'exposició "Masies de Gelida".

Desembre

Participació a la Fira d'Entitats i exposició de pessebres.

A banda d'aquestes activitats el

Centre d'Interpretació participarà en els Jornades de Patrimoni al Monestir de Santes Creus, en el IV Congrés Internacional sobre museització de jaciments arqueològics i en les Jornades sobre els Centres d'Estudis i el Patrimoni Cultural.

També cal assenyalar que gràcies al suport del Departament de Treball de la Generalitat, entre els mesos de gener i juny d'enguany s'han desenvolupat tasques de documentació dels fons de patrimoni de l'AACG conservats a la Casa del Senyor i que s'està treballant per tal de poder-los traslladar a un espai que reuneixi unes condicions idònies per a la seva conservació. S'ha sol·licitat un nou ajut per tal de poder-lo completar. En relació a aquest fons cal agrair les donacions de diversos objectes rebudes de Jaume Navarro, Joan Moliné i Montserrat Bernades, Encarnació Tarrida Valls, Núria Estruch i Montserrat Planas.

Com sempre, volem agrair l'esforç dels socis i de totes les persones, entitats i institucions que fan possible que els projectes de l'AACG avancin any darrere any. ☺

*Penya Blanc-i-blava
de Gelida*

Aquest any quasi que tampoc!

Un any més, escrivim aquí per explicar-vos les nostres fites viscu- des una nova temporada! En- guany l'espanyolisme està d'enhorabo- na! El passat 12 d'abril la Penya Blanc- i-blava de Gelida va organitzar un viat- ge a Madrid per presenciar la final de la copa de Sa Majestat el Rei. La veritat és que va ser un èxit, més de 35 gelidencs varen assistir al Santiago Bernabeu per veure el partit que va enfrontar el nos- tre equip contra el Real Zaragoza. La veritat és que va ésser un deliri col·lectiu immens! Qui ens ho havia de dir als pericos que guanyaríem una fi- nal per 4-1... UNA PASSADA!!!

Pel que fa al capítol UEFA, crec que vàrem tenir mala sort en el creuament de 16ens de final en enfrontar-nos con- tra un rival que provenia de la lliga de campions, però no hi ha excusa.

Finalment, fer referència a la lliga, i

quina lliga... Tots els pericos teníem l'esperança que l'equip fes un bon paper, com l'any anterior, però res de res: a patir, com sempre! L'última jornada va ser d'infart! Només recordar que durant 12 minuts estàvem a segona divisió... Sort en vàrem tenir, del noi de Banyoles, en Ferran Coromines, que va marcar en el minut 91 i mig un gol que no només val una salvació, sinó que val 106 anys d'història!! Tot i el que hem patit, donem les gràcies als jugadors i al mister, que, per cert, ens marxa, pels èxits aconse- guits aquesta temporada!

Ens sentim orgullosos que la passió pel futbol, com a mínim en aquest po- ble, sigui això només, passió, i donem les gràcies a l'altra penya futbolística del poble per les felicitacions rebudes pel nostre títol de copa. Els donem l'enhorabona per les seves victòries i títols. ☺

Comissió de Santa Llúcia

A Joan Ollé Julià (Joan del carro)

No és habitual que la Comissió de Santa Llúcia faci dos escrits en el mateix programa de la Festa Ma- jor. Però enguany hi ha un fet que, un cop finalitzada la recepció d'articles, justifica aquest segon.

Estem encara trasbalsats per la des- aparició de la Marisa..., el Joan Ollé Julià, per tots.

El JOAN DEL CARRO... ens ha dei- xat.

La pèrdua del Joan és un cop dur per a la festa, era l'últim representat de tota una generació.

Els més antics de la Comissió recordem el Joan amb el seu carro, anant a buscar la llenya per la diada de Santa Llúcia. Un cop i motivat pels nous canvis, a causa del progrés, es va canviar el transport del carro pel tractor, però ell va continuar sent el referent de la quantitat de llenya que necessitàvem. Un cop teníem la llenya a punt, esmorzàvem i després era el moment àlgid del Joan. Tots esperàvem els seus acudits i, sobretot, el del "rector de Cornellà".

El dia de Santa Llúcia era dels primers d'arribar per encendre els focs.

Quanta gent de Gelida, i de fora, no ha menjat torrades fetes pel Joan?...

També recordem molt una frase seva treta d'un dels seus acudits

que deia "Les feines val més fer-les que manar-les".

Un cop repartida l'escudella era

confortant veure la seva cara de satisfacció per la feina ben feta.

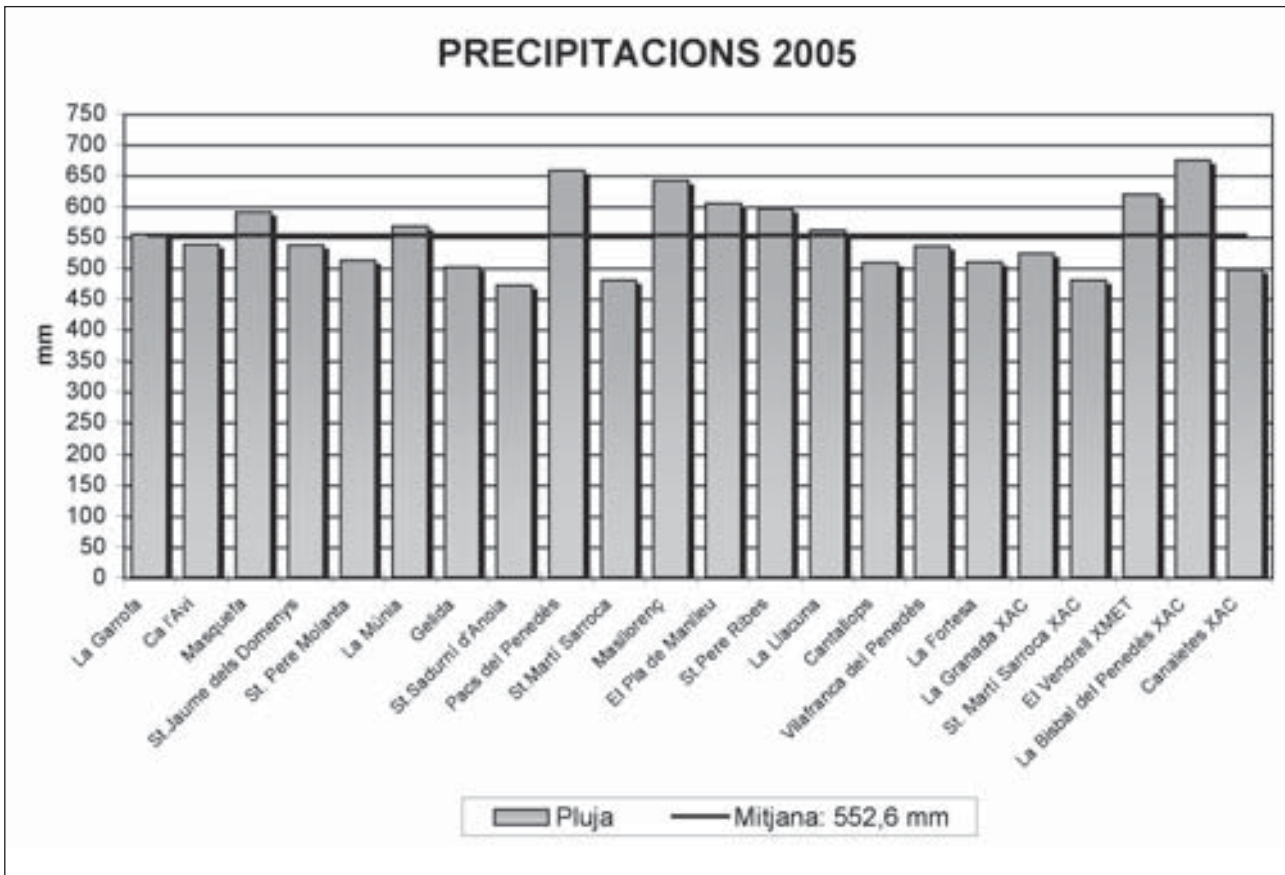
Moltes gràcies i... adéu JOAN. ☹

**Societat de Caçadors
de Gelida**

La Societat de Caçadors i la repoblació d'espècies

Apreciades i apreciats convilatans, serveixin aquestes ratlles per esmentar-vos les inquietuds de la Societat de Caçadors del nostre municipi. Aquest any estem molt orgullosos, ja que veiem que la tasca que venim realitzant dins del medi ambient, durant els darrers anys, dóna els seus resultats i comença a ser reconeguda pel conjunt de la ciutadania. Amb aquest sentit són molt engrescadores les paraules que ens va dedicar el nostre batlle i regidor de Medi Ambient, durant el passat sopar de final de temporada, on ens reconeixia i agraià de manera molt

explícita la nostra estima pel mitjà natural, on desenvolupem el nostre esport, i valorava molt el nostre coneixement sobre aspectes ecològics. Aquestes paraules les hi agraim de manera molt especial i són la constatació que la ciutadania, a través del seu màxim representat, s'adona del gran esforç que la Societat de Caçadors fem per tenir un entorn cada cop més polit i sostenible.

Els nostres esforços per recuperar la fauna autòctona del nostre terme municipal no decauen. En aquest sentit aquest any hem continuat repoblant les espècies més desfavorides: 300 perdus, 245 conills i 160 faisans; alhora que controllem, en escrupolosa col·laboració amb els tècnics del Departament de Medi Am-

bient de la Generalitat de Catalunya, les espècies de les quals hi ha excés de població, com guineus, porcs senglars i garses.

Per últim, un any més, ens és grat compartir amb vostès les dades pluviomètriques de l'any 2005, on es pot observar la terrible sequera que va afectar l'any passat les nostres contrades durant hivern, primavera i major part de l'estiu. Aquesta situació, molt perjudicial tant per als nostres camps de conreu com per als nostres boscos i la nostra fauna, malauradament, s'està repetint aquest any.

No ens queda res més que desitjar-los una molt bona Festa Major a tots, i que esperem que tots plegats puguem gaudir del medi natural cada dia més. ☺

Ràdio Gelida

Ràdio Gelida, 25 anys

Seria un tòpic dir que els anys passen volant... però és que és veritat. Quan t'arriba l'aniversari, fas una mirada enrera i intentes recordar tot allò que ha passat durant un any, i quasi sempre et sembla que tot allò va passar just ahir.

Ràdio Gelida fa 25 anys. Ràdio Gelida ja fa 25 anys. Ha passat ràpid, oi? Ha superat l'etapa d'infantesa, de joventut, d'adolescència i ara és una ràdio plenament adulta. No, plenament madura.

I com s'arriba a una edat madura? Doncs acumulant experiències i veient-ne de tots colors.

Vaja, que pensàvem que ser Jedi i tenir una espasa làser era el millor, fins que va arribar la màgia d'en Harry Potter. I cada Nadal ploràvem amb E.T., fins que es va estrenar Titànic. De comptar en pessetes, hem passat a amoquinar euros, i el pa amb tomàquet tradicional ja no es porta. Ara tenim escuma de pa amenitzada amb tomacons a la Ferran Adrià. En 25 anys han canviat moltes coses.

Per exemple, ens hem tornat moderns. La cinta de casset que tantes vegades havíem rebobinat ha deixat pas als brillants CDs, els vinils són peces de col·leccionista, els telèfons ja no van amb dial de rosca, sinó que ara tenen politons i sonitons i fan fotos, com si ja no hi hagués càmeres digitals de la mida d'un xiclet.

La Ràdio ha tingut diferents dials, i també diferents ubicacions. Les parets dels nous estudis inaugurats el 2001 estan insonoritzades... No com les de la ràdio antiga, on havíem fet el possible, però si passava una *motillu* pel carrer, creieu-me, allò sortia en antena.

A la Ràdio, al principi hi tení-

Muntatge de l'exposició dels 25 anys de Ràdio Gelida a la sala d'exposicions de l'Ajuntament de Gelida

em una unitat mòbil, com un walkie talkie però de la mida d'una barra de quart; ara hi tenim un micro inalàmbric amb cobertura des dels nostres estudis fins més enllà de la plaça de la Vila. Sense fils ni res! Això, avui dia encara em flipa...

Fa menys de 25 anys, si volíem acudir a una font d'informació, o bé jugàvem al Trivial fins que ens sabíem les respostes o anàvem a consultar l'Enciclopèdia Catalana. Ai, quins records. Ara l'enciclopèdia ve a casa. Seus davant l'ordinador, un clic, ens connectem a Internet, un clic, un buscador mundial de les coses més inversemblants, un parell de paraules claus i, apa, descobreixes coses

com ara què és el disc d'or de les naus Voyager o el missatge d'Arceibo (he, he..., a veure si ho trobeu...).

Des del primer dia de l'any 2004, els ordinadors són una part vital de la programació de la Ràdio, ja que, gràcies a aquestes modernitats, emetem 24 hores al dia sense interrupcions.

Al nostre voltant, la vida també ha canviat molt en 25 anys. Des de l'inici de la transició als fonaments d'un nou estatut per a Catalunya ha plogut molt. I, més enllà, hem presenciat esfondraments de dictadures a països sud-americans, esfondraments de murs a Berlín i esfondraments de torres bessones, així com sorgiments de

democràcies, sorgiments de pactes internacionals i ressorgiments vitals. I de tot el que és notícia, la Ràdio se n'ha fet ressò.

I què me'n dieu, de tota la gent que ha passat per la Ràdio? Totes i cadascuna de les persones que han estat vinculades a l'emissora en algun moment han fet possible que Ràdio Gelida sigui l'enveja (sana) de les altres ràdios. Han fet possible que anés canviant, evolucionant i adaptant-se als temps, que és el que intentem fer tots al llarg de la vida, per acabar tenint una personalitat forta i una salut immillorable.

Felicitem de tot cor aquells que en el seu dia van muntar antenes enfilats a les teulades, els que es van inventar els sopars de Festa Major i la Funimetrada, els que van posar alguna vegada un disc o que han parlat pel micròfon, els que van utilitzar el sofà dels antics estudis, i els que no han trepitjat mai la Ràdio, però que se l'escolten i que se l'estimen. I tots els que ara mateix estem oblidant, també els felicitem. Els anys passen molt, molt ràpid. I mira quantes coses passen en un obrir i tancar d'ulls. Ràdio Gelida ja té 25 anys.

Per molts anys, Ràdio! 🎧